

Norge og EF

— hva saken VIRKELIG gjelder!

'Folkebevegelsen mot EEC' har i en million eksemplarer spredt en brosjyre som heter 'Norge og EEC — hva saken gjelder'.

Brosjyren inneholder en serie grovt misvisende påstander. Selv om den nå er trukket tilbake, har 'Folkebevegelsen' aldri dementert påstandene. Det er nødvendig å få fram korreksjoner, slik at folk ikke permanent blir ført bak lyset. På de etterfølgende sider følger endel av de mest misvisende påstandene, med våre kommentarer.

PÅSTAND: VIRKELIGHET:

Uttalelser fra ledende politikere og fra EFs organer gjør det klart at Vest-Europa skal samles til en politisk union — til en 'tredje supermakt'.

Spørsmålet til hver nordmann er derfor: Skal vi oppgi Norge som nasjonalstat, og gå inn som del av en vest-europeisk statsdannelse?

Bort med subsidier og støtteordninger.

Felles tollmur mot resten av verden.

Fri etableringsrett, fri kapitalbevegelse, fritt arbeidsmarked.

En nasjonal sysselsettingspolitikk blir virkningsløs.

Arbeidsledighet i Europa vil via det frie arbeidsmarked forplante seg hit.

Vi kan ikke begrense importen av fremmedarbeidere.

Ingen 'politisk union' vil bli opprettet, men EF vil selvsagt bli brukt til å løse politiske problemer. Hensikten med EF er å løse de problemer som er for store for den enkelte nasjonalstat. Hittil har samarbeidet stort sett dreiet seg om økonomiske spørsmål, men i fremtiden bør også politiske saker som f.eks. miljøvern komme opp.

Den 'vest-europeiske statsdannelse' er fri fantasi, og vil aldri bli godtatt — slett ikke av land som Frankrike og Storbritannia. EF-landene har beholdt sitt nasjonale særpreg, og vil selvsagt fortsette med det.

EF motsetter seg kun rene prissubsidier, men selv her kan vi fortsette bruken av melkesubsidier. Alle andre subsidie- og støtteformer som faller bort vil bli erstattet av andre støtteordninger.

EFs tollsatser er ikke høyere enn de fleste andres. Alle u-land har fått de tollreduksjoner de har bedt om, bl.a. på UNCTAD II-konferansen.

Begrepet 'fri' er misvisende, og ble i forbindelse med etableringsretten erstattet med 'lik' i annet opplag av 'Folkebevegelsen's brosjyre. Selv om EF innebærer nasjonal likebehandling, kan norske myndigheter drive omfattende regulering (endog nasjonalisering).

Det felles arbeidsmarked skaper ingen hindringer for vår arbeidsformidling, fagbevegelsens arbeid, lønnsforhandlingene eller arbeidsløshetstrygden.

Det FELLES arbeidsmarked gir ikke arbeidsløse rett til opphold i andre land. Man må ha skaffet seg arbeid før man kan ta opphold.

Presset på vårt arbeidsmarked kommer fra land som ikke er medlemmer av EF. Vår holdning overfor disse berøres ikke av EF-medlemskap. Forøvrig er det i dag i praksis fri adgang for utenlandsk arbeidskraft til Norge.

PÅSTAND: VIRKELIGHET:

Jordbruket skal struktureres i retning av storbruk. Landbruksbefolkningen skal reduseres med ca. 50% på 10 år.

Premier for å nedlegge jordbruksarealer - offentlig støtte til nydyrking skal vekk.

Lover som hindrer bruk av jord til boligbygging og industriformål skal fjernes.

Fiskerigrensen på 12 mil skal vekk.

Tap av politisk kontroll med næringslivet (utenlandske multinasjonale monopoler).

Fremmedarbeidere vil bli brukt til å presse lønnsnivået til arbeidstakere i Norge.

Når vernetollen forsvinner, må store deler av hjemmeindustrien, ofte lokalisert til industrifattige strøk, legges ned.

Ledende økonomer slår fast: Økonomisk spiller det ingen rolle om vi kommer med i EF eller ikke.

Intet i EFs regelverk kan tilsa dette. Påstandene er funnet i 'Mansholt-planen' for landbruk i EF, der de opptrer som prognoser, ikke som planer. Planen får ikke anvendelse for Norge.

Tvert i mot - Norge vil fortsette å gi nydyrkingsstøtte. EFs siste vedtak på landbrukssektoren innebærer kun en pensjonsordning som skal lette vanskelighetene for eldre gårdbrukere.

EF blander seg ikke inn i dette - Norge kan selv regulere.

12-milsgrensen vil fortsatt gjelde fra Egersund til Sovjet-grensen for fiskere fra EF-land, for hele kysten for andre fiskere. Etter ti år skal en ny fiskeripolitikk vedtas i samsvar med Norges interesser.

Vi har full adgang til å anvende alle virkemidler på ikke-diskriminerende basis. Som medlem av EF kan vi delta i bruken av en europeisk selskapslov, samtidig som Kommisjonen fører streng kontroll med de store selskapene. EF er her nødvendig, fordi disse firmaene er for sterke for enkeltstatene.

Hovedavtalens strenge regler mot dette vil fortsatt gjelde, usvekket.

Den såkalte 'hjemmeindustri' vil få de samme vilkår enten Norge velger medlemsskap eller handelsavtale. Konkurransen blir imidlertid ikke radikalt sterkere enn den disse deler av industrien har møtt i EFTA, der den også har hatt store muligheter på eksportmarkedet.

Det er ikke mange 'ledende økonomer' som sier dette. De fleste mener at det HAR stor betydning. Viktigere er det at industriens, handelens og skipsfartens EGNE FOLK setter meget inn på at Norge kommer med.

PÅSTAND: VIRKELIGHET:

Etter Romatraktaten kan utlendinger kjøpe opp og bygge ut våre energi- og ressurskilder.

Om Norge kommer med, kan utlendinger kjøpe opp tomter og områder i skjærgården, i skogen eller på fjellet.

Vår handel med EF gjør en gunstig handelsavtale sannsynlig.

EF forutsetter en felles utenrikspolitikk.

EFs politikk overfor u-land er klart utbytende.

Et aktivt norsk fredsbidrag forutsetter norsk selvbestemmelsesrett og vil i praksis bli hemmet eller umuliggjort ved et EF-medlemsskap.

All omsetning må fortsatt underlegges offentlig konsesjon. Staten kan si nei til de planer som ikke passer oss, eller nasjonalisere driften. Planmessig favorisering av norske privatpersoner framfor private fra EF-land vil dog ikke bli godtatt, og er heller ikke aktuelt.

Hyttetomter o.l. til ferie- og rekreasjonsformål omfattes ikke av Romatraktaten, og norsk lovgiving fortsetter nøyaktig som i dag. Tomtekjøp til næringsformål underlegges offentlig regulering på ikke-diskriminerende grunnlag.

Forhandlingene mellom EF og rest-EFTA gjør det klart at en handelsavtale vil være langt fra gunstig for Norge. Selv denne avtale er avhengig av at det blir FIRE nye medlemsland.

Utover forpliktende samtaler har EF ingen regler om felles utenrikspolitikk. EF-landenes praksis viser også at de gjerne går sine egne veier.

EFs u-landspolitikk er bedre enn de fleste andre lands. EF-landene ligger i teten både når det gjelder totale overføringer og en gunstig handelspolitikk. EFs u-landspolitikk kan — som alle andres — bli bedre, og Norge bør som medlem arbeide for det.

Et aktivt norsk fredsbidrag forutsetter blant annet den best mulig støtte til Willy Brandts avspenningspolitikk. Etter Brandts egne uttalelser kan EF-medlemsskap best gi denne støtten. Et samlet Europa vil forøvrig være det beste bidrag Norge kan gi til fred og stabilitet både i vår verdensdel og ellers i verden.

Til slutt: Tillat oss et spørsmål. Hører DU til de mange som har tatt standpunkt etter bare å ha hørt den ene siden av saken? Det er ikke rart at engstelsen har vært stor, når man ser hvilke skremser som blir spredt. Vi tror at de fleste vil finne ut at medlemsskap er nødvendig for Norge, når alle sider av problemet er blitt tilstrekkelig belyst.

UNGE HOYRE, Stortingsgt. 20, Oslo 1